

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ВІННИЦЬКИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ КОЛЕДЖ»**

Факультет педагогіки та фінансово-економічної діяльності

Кафедра шкільної педагогіки, психології та окремих методик

ЗАТВЕРДЖУЮ
Заступник директора з навчальної роботи
Оксана КОГУТЮК
«30» серпня 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА

**ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА 10. ПСИХОЛОГІЯ (ЗАГАЛЬНА,
ВІКОВА, ПЕДАГОГІЧНА) : 10.2. ОСНОВИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ**

освітньо-професійної програми **Початкова освіта**

підготовки бакалавра

за галуззю знань **01 Освіта/Педагогіка**

спеціальності **013 Початкова освіта**

Вінниця 2024

Робоча програма освітнього компонента 10. Психологія (загальна, вікова, педагогічна) : 10.2. Основи психодіагностики підготовки бакалавра за галуззю знань 01 Освіта/Педагогіка, спеціальності 013 Початкова освіта

РОЗРОБНИК:

Інна БАРЩЕВСЬКА, викладач

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету педагогіки та фінансово-інформаційної діяльності
«29» серпня 2024, протокол № 1

Голова Вченої ради Гриш доктор пед. наук, професор Наталія МИСЛІЦЬКА

ПОГОДЖЕНО

Гарант освітньо-професійної програми Початкова освіта

Дровозюк кандидат педагогічних наук Лідія ДРОВОЗЮК

Робочу програму розглянуто і схвалено на засіданні кафедри шкільної педагогіки, психології та окремих методик

«28» серпня 2024, протокол № 1

Завідувач кафедри Дровозюк канд. пед. наук Лідія ДРОВОЗЮК

1. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, ступінь вищої освіти / освітньо-професійний ступінь	Характеристика освітнього компонента		
		Денна форма навчання		
Кількість кредитів - 2	Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка	Статус освітнього компонента обов'язковий		
	Спеціальність 013 Початкова освіта			
Змістових модулів -2	Ступінь вищої освіти – бакалавр	Рік підготовки: 2-й		
		Семестр: 3-й		
		Лекції	Семінари	Практ.
Загальна кількість годин - 60		14	-	16
		Самостійна робота 30		
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних- 2 самостійної роботи здобувача освіти –2		Вид контролю: залік		

2. Мета, завдання, програмні компетентності та результати навчання

2.1. Мета, завдання освітнього компонента

Мета: набуття здобувачами вищої освіти компетентності з основ психодіагностики на базі теоретичних знань та практичних навичок, що передбачає вміння застосовувати психодіагностичний інструментарій у роботі з учнями.

Завдання :

- формування системи знань та практичних умінь з психодіагностики;
- ознайомлення здобувачів освіти з класифікацією методів психодіагностики; специфікою використання тестів, проєктивних методик;
- розкрити особливості організації та проведення психодіагностичного обстеження, а також наукового експериментального психологічного дослідження;
- виробити ряд практичних умінь та навичок у справі психодіагностики;
- сприяти становленню професійного мислення учителя.

2.2. Програмні компетентності

2.2.1. Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі початкової освіти з розумінням відповідальності за свої дії.

2.2.2. Загальні компетентності

ЗК1. Здатність активно, відповідально та ефективно реалізовувати громадянські права й обов'язки з метою розвитку демократичного суспільства. Усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.

ЗК3. Здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи.

ЗК4. Здатність працювати в команді, здатність до співпраці, групової та кооперативної діяльності.

ЗК5. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, зокрема, в процесі професійно-педагогічної діяльності

ЗК6. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків.

ЗК7. Здатність діяти соціально відповідально і свідомо. Здатність до ефективної міжособистісної взаємодії; зокрема, здатність успішно взаємодіяти з керівництвом, колегами, учнями та їхніми батьками.

ЗК8. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів), правил культури поведінки у стосунках із дорослими й дітьми на основі загальнолюдських та національних цінностей, норм суспільної моралі; дотримуватися принципів педагогічної етики

ЗК9. Здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексійні процеси, що сприяють розвитку й саморозвитку особистості. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якісне навчання, розвиток і виховання учнів; здатність до педагогічної рефлексії

2.2.3. Спеціальні (фахові) компетентності

СК2. Здатність орієнтуватися в інформаційному просторі, використовувати відкриті ресурси, інформаційно-комунікаційні та цифрові технології, оперувати ними в професійній діяльності.

СК4. Здатність управляти власними емоційними станами, налагоджувати конструктивну та партнерську взаємодію з учасниками освітнього процесу, формувати мотивацію здобувачів початкової освіти до навчання та організовувати їхню пізнавальну діяльність

СК6. Здатність до організації освітнього процесу в початковій школі з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей молодших школярів, розвитку в них критичного мислення та формування ціннісних орієнтацій.

СК8. Здатність до збору, інтерпретації та застосування даних у сфері початкової освіти із використанням методів наукової діяльності до формування суджень, що враховують соціальні, наукові та етичні аспекти.

СК10. Здатність до професійно-педагогічної діяльності в інклюзивному середовищі з різними категоріями дітей з особливими освітніми потребами.

СК11. Здатність до здійснення профілактичних заходів щодо збереження життя та здоров'я учнів початкової школи, до надання їм домедичної допомоги, до протидії та попередження булінгу, різних проявів насильства

2.3. Результати навчання

2.3.1. Програмні результати навчання за ОПП

РН1. Знати законодавство України та міжнародні нормативно-правові документи з питань охорони навколишнього середовища, функціонування та

розвитку громадянського суспільства; нормативно-правові документи, що регламентують діяльність закладів загальної середньої освіти

РН2. Організовувати монологічну, діалогічну та полілогічну форми спілкування з молодшими школярами, іншими учасниками освітнього процесу, представниками громади, поважаючи права людини та суспільні цінності; формувати судження, що враховують соціальні, наукові та етичні аспекти

РН4. Критично оцінювати достовірність та надійність інформаційних джерел, дотримуватися юридичних і етичних вимог щодо використання інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій у перебігу педагогічної діяльності в початковій школі

РН6. Організовувати освітній процес із використанням цифрових технологій та технологій дистанційного навчання молодших школярів, розвивати в учнів навички безпечного використання цифрових технологій та сервісів

РН9. Організовувати конструктивну та партнерську взаємодію з учасниками освітнього процесу початкової школи, використовувати практики самозбереження психічного здоров'я, усвідомленого емоційного реагування

РН10. Планувати й здійснювати освітній процес з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей молодших школярів, забезпечувати розвиток пізнавальної діяльності учнів, формувати в них мотивацію до навчання

РН11. Збирати, інтерпретувати та застосовувати дані у сфері початкової освіти із використанням методів наукової діяльності

РН16. Здійснювати профілактичні заходи щодо збереження життя та фізичного й психічного здоров'я здобувачів початкової освіти, надавати їм домедичну допомогу (за потреби), планувати та реалізовувати заходи щодо попередження і протидії булінгу та різних проявів насильства чи будь-якої з форм дискримінації серед учнів початкової школи й інших учасників освітнього процесу

РН19. Забезпечувати індивідуальний і диференційований розвиток здобувачів початкової освіти з особливими освітніми потребами відповідно до їхніх можливостей.

2.3.2. Результати навчання за освітнім компонентом

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти студенти повинні **знати:**

- теоретико-методологічні принципи та психометричні основи психодіагностики;
- специфіку використання різних методів психодіагностики;
- теоретичні основи організації і проведення психодіагностичного обстеження, його основні етапи;
- психодіагностичний інструментарій в різних сферах педагогічної практики та особливості психодіагностики учнів початкової школи.

вміти:

- відбирати методи для проведення певного типу дослідження, усвідомлювати їх доцільність, обмеження та переваги;
- чітко визначати, які структурні компоненти особистості діагностує кожна конкретна методика;
- застосовувати на практиці загальні теоретико-методологічні принципи психодіагностики;
- забезпечити дотримання всіх вимог до проведення психодіагностичного обстеження;
- оволодіти методами, специфікою, особливостями психолого-педагогічної психодіагностики учнів початкової школи.

3. Програма освітнього компонента

Змістовий модуль 1. Психодіагностика як наука

Тема 1. Предмет психодіагностики як наукового знання.

Структура, завдання та стан сучасної психодіагностики. Елементи поняття "психодіагностика": суб'єкт, методики, взаємодія діагноста і досліджуваного, діагноз. Задачі психодіагностики.

Основні складові теоретичної психодіагностики: предметні галузі психології, диференційна психометрика, практичні сфери застосування психологічного знання. Практична психодіагностика. Зв'язок психодіагностики з іншими науками. Виникнення і етапи розвитку психодіагностики. Тенденції становлення сучасних напрямів у психодіагностиці. Критика тестів. Розвиток вітчизняної психодіагностики. Психодіагностична література: наукові повідомлення, довідково-методичні та популярні видання, інструктивні матеріали. Професійні та популярні методики психодіагностики.

Тема 2. Класифікація психодіагностичних методів

Онови класифікації психодіагностичних процедур.

Класифікації методів за Й. Шванцаром (за матеріалом, що використовується; за кількістю показників; тести з "правильним рішенням" і тести з можливістю різних відповідей; за психічною активністю досліджуваних).

Класифікації психодіагностичних методів за В.К.Гайде, В.П.Захаровим (за якістю; за призначенням; за матеріалом, яким оперує досліджуваний; за кількістю обстежуваних; за формою відповіді; за провідною орієнтацією; за ступенем однорідності задач; за комплексністю; за характером відповідей на задачі; за сферою прояву психічного; за характером розумових дій).

Класифікації психодіагностичних методів за О.О.Бодальовим, В.В.Століним (за характеристикою того методичного принципу, який встановлений в основу даного прийому: об'єктивні тести, стандартизовані самозвіти, проєктивні техніки, діагностичні техніки; за мірою включеності в діагностичну процедуру самого психодіагноста: об'єктивні і діалогічні).

Тема 3. Етика психодіагностичного обстеження

Загальноетичні принципи психодіагностичного обстеження. Вимоги до дослідників та розроблення тестів та інших психодіагностичних методик. Конфіденційність інформації щодо психодіагностичного дослідження.

Змістовий модуль 2. Організація і проведення психодіагностичного обстеження

Тема. 4. Процедура психодіагностичного обстеження

Емоційні і поведінкові бар'єри в ситуації психодіагностичного обстеження. Умови попередження негативного впливу ситуативної змінної на результати психодіагностичного обстеження: комфортні фізичні і соціально-психологічні параметри обстеження; попередження чуток і загальних уявлень про суть, процедури і наслідки психодіагностики; конфіденційність обстеження.

Тема 5. Психолого-педагогічна діагностика у школі

Психолого-педагогічні завдання шкільної психологічної служби. Психодіагностичне обслуговування виховання: діагностика особистісних якостей учнів, діагностика поведінки та стосунків тощо.

Психодіагностика та освіта: діагностика готовності до школі; діагностика рівня сформованості навчальної діяльності учнів; діагностика обдарованості і здібностей; діагностика розумового розвитку та успішності; оперативне тестування-знань.

Діагностика у дошкільному віці. Особливості завдання для психолого-педагогічного обстеження дітей 3-5 та 5-7 років. Програма вивчення учнів молодшого шкільного віку. Специфіка завдань для психолого-педагогічного обстеження учнів 1 - 4-х класів. Вивчення особливостей адаптації першокласників до школи. Вивчення причин дезадаптації. Діагностика сформованості в учнів третіх класів основних новоутворень віку та готовності до переходу в середню школу.

Психодіагностика підлітка. Методи психодіагностики пізнавальних процесів. Вивчення міжособистісних взаємин учнів. Модифікація тесту Розенцвейга.

Тема 6. Діагностика особистості школяра

Поняття «інтелект». Інтелект, спадковість, соціальне середовище.

Функції інтелекту. Структура інтелекту за Дж. Гільфордом. Роботи Айзенка. Позиція визначення інтелекту Ч.Спірмена. Позиція Л.Терстоуна.

Інтелект людини за Р.Мейлі (логічно-формальний, наочно-конкретний, аналітично-рецептивний, комбінаторно-творчий, сприйнятливо-тонкий, загострено-спрямований).

Найбільш відомі методики діагностики інтелекту. Тести інтелекту Векслера. Психометричні методи виміру інтелекту, їх діагностичне значення.

Оцінка інтелекту. Коефіцієнт інтелекту. Психодіагностика здібностей. Об'єкт і методи. Тест Амтхауера. Тест «Штур». Сфери застосування тестів здібностей. Параметри творчої обдарованості.

Діагностика креативності. Діагностика пізнавальної сфери особистості (індивідуальні якості, перцептивні, мнемічні, імаженативні, атенційні здібності, розумовий розвиток).

4. Структура освітнього компонента

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Денна форма					
	усього	аудиторні	у тому числі			робота
			лекції	семінари	практичні і	
3 семестр						
Змістовий модуль 1. Психодіагностика як наука (40 балів)						
Тема 1. Предмет психодіагностики як наукового знання	8	4	2		2	4
Тема 2. Класифікація психодіагностичних методів	10	4	2		2	6
Тема 3. Етика психодіагностичного обстеження	10	4	2		2	6
Модульна контрольна робота № 1	2	2			2	
Разом за змістовим модулем 1	30	14	6		8	16
Змістовий модуль 2. Організація і проведення психодіагностичного обстеження (40 балів)						
Тема 4. Процедура психодіагностичного обстеження	8	4	2		2	4
Тема 5.Психолого-педагогічна діагностика у школі	10	4	2		2	6
Тема 6. Діагностика особистості школяра	10	6	4		2	4
Модульна контрольна робота № 2	2	2			2	
Разом за змістовим модулем 2	30	16	8		8	14
Усього годин	60	30	14		16	30

5. Теми семінарських занять

не передбачені навчальним планом

6. Теми практичних занять

№ з/п	№ модуля / теми	Назва теми	К-ть годин
1.	1 / 1	Предмет психодіагностики як наукового знання	2
2.	1 / 2	Класифікація психодіагностичних методів. Стандартизовані тести. Проективні методики	2
3.	1 / 3	Етика психодіагностичного обстеження. Правила психодіагностики	2
4.	1	Модульна контрольна робота № 1	2
5.	2 / 4	Процедура психодіагностичного обстеження. Інструктаж перед психодіагностикою	2
6.	2 / 5	Психолого-педагогічна діагностика у школі. Складання анкети	2
7.	2 / 6	Діагностика особистості школяра. Соціометрія.	2
8.	2	Модульна контрольна робота № 2	2
Разом			16

7. Теми лабораторних занять

не передбачені навчальним планом

8. Самостійна робота

№ з/п	№ модуля / модуля	Назва теми	К-ть годин
1.	1 / 1	Історія психодіагностики	4
2.	1 / 2	Методи психодіагностики учнів	6
3.	1 / 3	Забезпечення умов для психодіагностичного дослідження дітей	6
4.	1 / 4	Конфіденційність психодіагностики	4
5.	2 / 5	Проективні діагностичні методики	6
6.	2 / 6	Діагностика креативності	4
Разом			30

9. Методи та технології навчання

Методи викладання освітнього компонента «Основи психодіагностики» спрямовані на розв'язання мети курсу та навчальних завдань, зокрема:

- словесні методи: лекція: інформаційна, проблемна, інтерактивна, з елементами бесіди, з пед. ситуаціями; пояснення; дискусія, робота з книгою (підручником, посібником), інтернет-ресурсами;
- наочні методи: ілюстрування; демонстрування; відео метод, презентація;
- методи формування творчої діяльності здобувачів/здобувачок;
- проблемно-пошукові методи: проблемний виклад; самостійна робота; узагальнення; розв'язання проблемно-дидактичних завдань, педагогічних ситуацій; аргументування рішень; взаємоопитування;
- методи за логікою руху змісту навчального матеріалу з курсу: дедуктивні, індуктивні; аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, систематизація;
- методи стимулювання та мотивації навчання: дискусії (пізнавальні, навчальні); мозкова атака; інтерактивні вправи; імітаційні вправи; аналіз ситуацій; моделювання педагогічної діяльності;
- методи дистанційного навчання: відеоконференції, заняття, перевернутий клас, лекція-презентація; використання Google Workspace for Education – пакету хмарних додатків Google для дистанційного та змішаного навчання в коледжі.

Серед форм та методів подачі навчального матеріалу з педагогіки застосовується:

- структурно-логічне навчання: поетапна організація системи навчання, що забезпечує логічну послідовність постановки і вирішення дидактичних завдань на основі поетапного відбору їх змісту, форм, методів і засобів із урахуванням діагностування результатів;
- контекстне навчання: ґрунтується на інтеграції різних видів діяльності, як навчальної, наукової, так і практичної;
- імітаційне навчання, основою якого є імітаційно-ігрове моделювання в умовах навчання процесів, що відбуваються в реальній системі.
- проблемне навчання, яке здійснюється на основі ініціювання самостійного пошуку здобувачем освіти знань через проблематизацію навчального матеріалу.

Застосовуються професійно-ігрові технології викладання, під час проведення яких формуються вміння вирішувати завдання на основі компромісного вибору (ділові та рольові ігри, імітаційні та інтерактивні вправи, тощо); діалогово-комунікаційні: система способів навчання, заснованих на діалоговому мисленні на засадах суб'єкт-суб'єктної моделі навчання.

Вибір методів і технологій викладання та навчання здійснюється залежно від мети заняття, змісту, навчальних можливостей здобувачів/здобувачок вищої освіти, особливостей особистості викладача, матеріально-технічного забезпечення. Подані матеріали дозволяють здобувачеві/здобувачці вищої освіти самостійно планувати обсяги змістової складової навчальної діяльності, терміни, темп та прогнозувати результативність навчальної діяльності.

10. Методи та форми контролю

Навчальні досягнення здобувачів/здобувачок вищої освіти оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип систематичної, поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання.

У процесі оцінювання навчальних досягнень здобувачів/здобувачок вищої освіти застосовуються такі методи: усного контролю: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда; методи письмового контролю: письмова відповідь, тестування, модульна контрольна робота (письмове тестування), розв'язання педагогічних ситуацій і задач, оформлення письмових завдань СР; методи самоконтролю: самоаналіз, самооцінювання, рефлексія.

Форми контролю знань здобувачів вищої освіти:

- поточний. *Поточний контроль* знань здобувачів/здобувачок вищої освіти протягом одного семестру включає оцінку за роботу на навчальних заняттях (лекційних, практичних) та самостійну роботу;
- модульний. *Модульний контроль* знань здійснюється через проведення тестування, письмових контрольних і творчих робіт;
- підсумковий. *Підсумковий контроль* знань проводиться у формі екзамену, максимальна оцінка за який складає 30 балів.

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з освітнього компонента «Педагогіка» здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС – А, В, С, D, E, FX, F) та національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Критерії та засоби оцінювання

запланованих програмних результатів навчання

Критеріями ефективності запланованих результатів навчання є глибина та дієвість знань, системність та усвідомленість знань.

Методами і засобами оцінювання підготовки до занять та виконання практичних завдань виступають: усний контроль (індивідуальне і фронтальне опитування здобувачів освіти); засоби письмового контролю (тестові завдання, контрольні роботи, ситуаційні задачі).

Рейтингова система оцінювання дозволяє врахувати рівень знань, поточну підготовку студентів до аудиторних занять та визначити рівень засвоєння навчального матеріалу окремої теми. Підсумкова оцінка виставляється після складання екзамену за рейтинговими показниками.

Критерії оцінювання знань запланованих програмних результатів навчання
Оцінка «відмінно» (рівень досягнень А, бали 90-100). Здобувач освіти відповідно до програми виявив всебічні, системні й глибокі знання навчального матеріалу, володіє відомостями з основної і додаткової літератури, сформулював повні відповіді на всі поставлені запитання, виявив креативність та уміння творчого застосування набутих теоретичних знань для вирішення практичних завдань; має загальний високий рівень ерудиції та культури мови, здатний до самостійного поповнення надбаних знань і умінь

у процесі подальшої навчальної роботи та професійної діяльності.

Оцінка «добре» (рівень досягнень В, бали 82 - 89). Здобувач освіти міцно засвоїв програмний матеріал, вміє логічно і послідовно його викласти, має повні та системні знання з дисципліни, точно формулює означення й правила, не допускає істотних помилок у відповідях на запитання, вільно оперує навчальним матеріалом дисципліни, знає наукову й довідкову літературу, має здатність до самостійного поповнення та оновлення знань.

Оцінка «добре» (рівень досягнень С, бали 75 - 81). Здобувач освіти виявив системні й глибокі знання навчального матеріалу, володіє відомостями з основної літератури, виявив уміння застосування набутих теоретичних знань для вирішення практичних завдань, глибоко розуміє матеріал. Знання здобувача освіти з окремих тем мають неповний характер, немає достатньої самостійності в аргументації відповідей, у відповідях він допускає недоліки, які може самостійно виправити.

Оцінка «задовільно» (рівень досягнень D, бали 64 - 74). Здобувач освіти виявив знання основного навчального матеріалу в необхідному для подальшого навчання і майбутньої фахової діяльності обсязі, вияв поверхову обізнаність з основною і додатковою літературою, давав неповні відповіді на поставлені запитання із застосуванням певних штампів, виявив уміння репродуктивного вирішення практичних завдань, у процесі їхнього виконання допускав суттєві помилки, які міг усунути лише за допомогою викладача.

Оцінка «незадовільно» (рівень досягнень E, бали 60 - 63). Здобувач освіти володіє навчальний матеріал поверхово й фрагментарно.

Оцінка «незадовільно» (рівень досягнень FX, бали 35 - 59). Здобувач освіти не засвоїв переважної частини програмного матеріалу, має поверхове, фрагментарне уявлення про дисципліну, допускав принципові помилки при виконанні передбачених програмою завдань, на більшість запитань не давав відповіді, не здатний використати наявні знання під час виконання простих практичних завдань, але спроможний самостійно доопрацювати програмний матеріал і підготуватися до повторного складання.

Оцінка «незадовільно» (рівень досягнень F, бали 1-34). Здобувач освіти не опанував навчальним матеріалом, не має знань із більшої його частини, не дає відповіді на більшість поставлених завдань, не спроможний самостійно опанувати програмним матеріалом і потребує повторного вивчення дисципліни.

Шкала оцінювання

№ з/п	За шкалою ВГПК (в балах)	За шкалою ECTS	За національною шкалою
1.	90-100	A	Відмінно
2.	82-89	B	Добре
3.	75-81	C	Добре
4.	64-74	D	Задовільно
5.	60-63	E	Задовільно
6.	35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання
7.	1-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним курсом

11. Рекомендована джерела інформації

11.1. Базова література

1. Варій М.Й. Психологія особистості. Львів: Львівська політехніка, 2016. 608 с.
2. Гузенко В.А. Психологічна діагностика: навчально-методичний посібник. Київ, 2016. 267 с.
3. Дудкевич Т. Загальна психологія. Теоретичний курс. Київ: Центр учбової літератури, 2021. 388 с.
4. Зубрицька-Макота І.В. Психодіагностика: навчально-методичний посібник. Львів: СПОЛОМ, 2015. 346 с.
5. Любіна Л.А. Психодіагностика: навчальний посібник. Чернівці: Яворський Н.С. 2018. 276 с.
6. Мельничук О.Б. Психологічна діагностика: навчальний посібник. Київ: Каравела. 2023. 316 с.
7. Новікова Ж.М. Педагогічна психологія. Львів: Львівська політехніка, 2022. 148 с
8. Поліщук С.А. Методичний довідник з психодіагностики: навчально-методичний посібник. Київ: Університетська книга, 2020. 440 с.

9. Терлецька Л.Г. Вікова психологія і психодіагностика.: підручник. Київ: Слово, 2016. 608 с.

11.2. Допоміжна література

1. Андрушко Я.С. основи психологічного тренінгу та психокорекція. Львів: Львівська політехніка, 2021. 236 с.
2. Галузяк В.М., Холковська І.Л. Педагогічна діагностика: Курс лекцій. Вінниця : ТОВ « Нілан-ЛТД», 2015. 164 с.
3. Дуткевич Г.В., Савицька О.В. Практична психологія. Вступ до спеціальності. Київ: Центр учбової літератури, 2019. 256 с.
4. Кацавець Р. Психологія особистості: навчальний посібник. Київ: Алерта, 2021. 134 с.
5. Психодіагностика: Психологічний практикум: навчальний посібник /Баклицький О.П., Баклицький І.О., Сірко Р.І., Слободяник В.І. Львів: СПОЛОМ, 2015. 464 с.

11.3. Інтернет-ресурси

1. Національна бібліотека України імені В.В. Вернадського <http://www.nbuv.gov.ua/>
2. Державна науково-педагогічна бібліотека України ім. В. О. Сухомлинського www.dnpb.gov.ua/
3. Бібліотека українських підручників <http://pidruchniki.ws>
4. <http://studentbooks.com.ua/content/view/1264/1/>
5. <http://westudents.com.ua/knigi/491-vkova-psihologya-savchin-mv-.html>
6. <http://www.twirpx.com/file/257937/>
7. <http://www.osvita.ua.co>

